

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoE/42/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4317208124
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4317208124.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Sidónie Sládečkovej, v právnej veci súdneho výkonu rozhodnutia oprávneného vo veci maloletého W., v konaní zast. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, dieťa rodičov - otca, v procesnom postavení oprávneného: W., a matky, v procesnom postavení povinnej: X. X., nar. XX.XX.XXXX, tr. bytom R., V. ul. XXXX/XX, o návrhu oprávneného na výkon rozsudku Okresného súdu Levice, zo dňa 29.06.2016 č.k. 14P/13/2014-915 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 16.02.2017 č.k. 9CoP/55/2016-967, v časti úpravy styku otca s maloletým, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č. k. 4Em/3/2017-331 zo dňa 12. mája 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. rozhodol o pokračovaní v konaní o výkon rozhodnutia o úprave styku otca s maloletým W., nar. XX.XX.XXXX, podľa zmeneného exekučného titulu, t.j. rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 16.05.2019 č.k. 3P/47/2017 (I., II. a IV. výroku) v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 05.09.2019 č.k. 12Cop/33/2019-912. Druhým výrokom návrh oprávneného na nariadenie a uskutočnenie výkonu rozhodnutia súdu zamietol. Tretím výrokom rozhodol o trovách konania tak, že žiadnemu z účastníkov nárok na ich náhradu nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil čl. 3, 5 Zákona o rodine, ust. § 370 ods. 1, § 372, § 373, § 375, § 376 ods. 1,2, § 377 ods. 1, § 380, § 382 ods. 1,2, § 384 ods. 1,2, § 386 ods. 1, § 390 písm. b) § 397 CMP, § 1 ods. 1, § 3 ods. 1,2, § 3 ods. 3, vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z..

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na obsah návrhu otca maloletého dieťaťa doručený súdu dňa 11.04.2017, ktorým sa domáhal nariadenia a uskutočnenia výkonu rozhodnutia súdu v časti úpravy styku s maloletým dieťaťom. Dôvodil tým, že matka si dňa 07.04.2017 nespĺnila povinnosť vydať mu syna, kedy sa osobne pre dieťa dostavil. Následne kontaktoval políciu, ktorej matka oznámila, že je s dieťaťom mimo miesta bydliska. Otec dieťaťa mal za to, že matka úmyselne marí jeho styk so synom v úmysle dieťa od neho odcudziť. Dodal, že ak by výzva zostala bezvýsledná, navrhol uložiť jej pokutu v maximálnej výške a nariadiť zastavenie výplaty príspevkov a zabezpečil odňatie dieťaťa matke a jeho odovzdanie otcovi. K návrhu pripojil potvrdenie OR PZ Levice, preukazujúce skutočnosť, že dňa 07.04.2017 na matku podal ústne oznámenie, z dôvodu znemožnenia stretnutia so synom. Následne otec maloletého dieťaťa doručil súdu ďalšie podania (doplnenie návrhu), ktorými poukazoval na to, že matka si svoju uloženú povinnosť opakovane nespĺnila, a to dňa 11.04.2017, 13.04.2017, 25.04.2017, 27.04.2017, 09.05.2017, 15.05.2017, 15.02.2018, 01.06.2018, 03.06.2018. Dodal, že on sa vždy v stanovený čas pre syna dostavil. V niektorých prípadoch matka nebola doma, inokedy mu matka uviedla, že dieťa s ním odmieta odísť. Podaniami zo dňa 27.06.2018, ako i dňa 17.07.2018 otec súdu oznámil, že po ukončení styku sa maloletý syn odmietol vrátiť do domácnosti matky. Súd prvej inštancie poukázal

aj na vyjadrenie matka, ktorá konkretizovala dôvody, pre ktoré maloletého syna v dané termíny otcovi neodovzdala. Rovnako však poukázala na skutočnosť, že otec od októbra 2016 súdne rozhodnutie nerešpektuje, syna domov neprinesie aj týždeň.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že rozsudkom zo dňa 29.06.2016 č. k. 14P/13/2014-43 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra zo dňa 16.02.2017 č. k. 9CoP/55/2016-967 boli upravené práva a povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu tak, že maloletý W. bol zverený do osobnej starostlivosti matke, zo strany otca bolo určené výživné vo výške 100,- eur mesačne a zároveň bol upravený styk otca s maloletým synom.

4. Uznesením zo dňa 07.08.2018 č.k. 4Em/3/2017-153 začal súd prvej inštancie konanie o nariadenie neodkladného opatrenia - uloženia povinnosti rodičom maloletého dieťaťa, podrobiť sa odbornému poradenstvu. Výrokom II. predmetného uznesenia uložil rodičom mal. Patrika povinnosť podrobiť sa psychologickému poradenstvu na referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice v rozsahu česť hodín v dňoch a hodinách večerných referátom v období troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia. Výrokom III. uznesenia spojil na spoločné konanie vec vedenú na tunajšom súde pod sp. zn. 10Em/3/2018 s vecou vedenou pod sp. zn. 4Em/3/2017. Dodal, že na základe odvolania oprávneného, Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 18.12.2018 č.k. 26CoE/168/2018-206 odvolanie oprávneného proti výrokom I. a III. uznesenia odmietol a výrok II. napadnutého rozhodnutia odvolací súd zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Zdôraznil, že v priebehu konania došlo k zmene exekučného titulu rozsudkom Okresného súdu Levice zo dňa 16.05.2019 č.k. 3P/47/2017-768 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 05.09.2019 č.k. 12 CoP/33/2019-912. Týmto rozsudkom súd upravil rozsah práva styku otca s maloletým tak, že je oprávnený stretávať sa s maloletým každý párnny týždeň v roku od piatku 17.00 hod. do nedele 18.00 hod., každý párnny rok od 23.12. od 19.00 hod. do 27.12. do 19.00 hod., každý nepárnny rok od 27.12. od 19.00 hod. do 02.01. do 19.00 hod., každoročne od 01.07. od 09.00 hod. do 07.07. do 19.00 hod. a od 01.08. od 09.00 hod. do 07.08. do 19.00 hod.

6. Pre úplnosť dodal, že na súde sa tiež vedie konanie o návrhu matky na výkon rozsudku, ktorým bol styk otca s mal. W. upravený. Predmetné konanie začalo 12.06.2017. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 26.07.2019 č.k. 10Em/4/2017-516 nariadil výkon svojho rozsudku č.k. 14P/13/2014-915 zo dňa 29.06.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 9CoP/55/2016-967 zo dňa 16.02.2017 v časti, ktorou bol upravený styk otca s maloletým dieťaťom. Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 30.01.2020 č.k. 26CoE/126/2019-696 výrokom I. uviedol, že pokračuje v konaní o výkon rozhodnutia o úprave styku otca s maloletým dieťaťom podľa zmeneného exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Levice zo dňa 16.05.2019 č.k. 3P/47/2017 (v I., II., a IV. výroku) v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 05.09.2019 č.k. 12CoP/33/2019-912 - rozhodnutie špecifikované v bode 9. odôvodnenia tohto uznesenia. Vo výroku II. odvolací súd uznesenie Okresného súdu Levice, ktorým bol výkon rozhodnutia nariadený potvrdil.

7. Súd prvej inštancie konštatoval, že vzhľadom na zmenu rozsudku súdu, ktorým bol styk otca s mal. W. upravený, súd pokračoval v konaní o návrhu otca na výkon rozhodnutia podľa v súčasnosti platného a vykonateľného exekučného titulu (§ 390 písm. b) za bodkočiarkou CMP). Uviedol, že v súčasnosti by bolo nadbytočné rodičom ukladať povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu, keď táto povinnosť im už bola právoplatne uložená v základnom konaní, v ktorom súd rozhodoval o zmene úpravy práv a povinností rodičov k mal. dieťaťu (sp. zn. 3P/47/2017). Ďalej dôvodil, že je síce pravdou, že matka ojedinele v určitých termínoch otcovi styk s mal. W. neumožnila v zmysle rozhodnutia súdu. V zmysle § 3 ods. 2 vyhlášky č. 207/2016 Z. z. súd pri zisťovaní, či u matky existujú ospravedliteľné dôvody pre ktoré sa nepodrobila rozhodnutiu súdu, dospel k záveru, že práve správanie sa oprávneného (otca) pri realizácii jeho práva styku je príčinou, pre ktorú mu matka ojedinele maloletého nevydala. Argumentoval, že sa jedná o reakcie matky maloletého na chovanie sa otca, ktorý sám rozhodnutie, ktorým bol jeho styk s maloletým upravený dlhodobo svojvoľne nerešpektuje. Poukázal na to, že z pripojených spisov sp. zn. 10Em/4/2017, 3P/47/2017, 6P/140/2019 jednoznačne bolo preukázané, že oprávnený (otec) si dieťa ponecháva vo svojej domácnosti aj po uplynutí času, počas ktorého je jeho styk s maloletým upravený, minimálne celý týždeň, teda svojvoľne realizuje striedavú starostlivosť, brániac sa tým, že sa jedná o vôľu mal. dieťaťa a jeho najlepší záujem. Ďalej uviedol, že dva mesiace po skončení posledného konania o zmenu úpravy rodičovských práv a povinností podal otec dňa 03.12.2019 návrh na zverenie maloletého

do striedavej osobnej starostlivosti, v ktorom sám uvádza, že nemôže rešpektovať rozhodnutie súdu, nakoľko maloletý sa odmieta vracieť k matke a chce zostať viac u neho ako u matky. Z uvedeného dôvodu súd návrh oprávneného - otca, na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietol ako nedôvodný. O náhrade trov konania rozhodol súd v súlade s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov.

8. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Uviedol, že súd nebral do úvahy to, že predkladal dôkazy o tom, ako syn odmieta odchádzať späť k matke a ako sa správa matka, keď príde po syna s políciou. Rovnako veľa krát žiadal o pomoc UPSVaR, ale pomáhajú len matke a nie dieťaťu. Bol toho názoru, že matka používa políciu na psychické vydieranie svojho syna, pretože si myslí, že vtedy ju neodmietne. Uviedol, že matku viac krát žiadal v prípadoch, keď odmietol odísť mal. W. späť k matke po styku, nech príde a spolu ho prehovorí, ona to vždy odmietla. Tvrdenie matky, že on nerešpektuje súdne rozhodnutie považuje za lož. Práve matka je tá, ktorá od začiatku súdne rozhodnutia nerešpektuje. Nesúhlasil s konštatovaním súdu, že skutočnosť, že mu matka nedáva syna je jeho vina, pretože dieťa od neho odchádza oneskorene, tieto dôvody považuje za nedostatočné. Doplnil, že aj keď bol syn po styku u neho, matka mala možnosť so synom telefonovať a osobne sa s ním aj stretnúť. On takú možnosť od matky nikdy nedostal. Rovnako namietal tvrdenie súdu, že mu matka nedala syna len ojedinele. Uviedol, že sa jednalo asi o 20 stretnutí. Žiadal, aby odvolací súd matke nariadil súdny výkon rozhodnutia a bolo jej zabránené znemožňovať mu styk so synom. Dodal, že syn túži byť s ním oveľa viac času ako s matkou. V priebehu odvolacieho konania oprávnený doručil odvolaciemu súdu podanie - trestné oznámenie zo dňa 16.08.2020 adresované ORPZ v Leviciach. V trestnom oznámení uvádzal, že maloletý dostal od starej matky facku, pričom mal opuchnuté ucho, a preto s ním absolvoval vyšetrenie u lekára.

9. K odvolaniu oprávneného sa vyjadril Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, kolízny opatrovník maloletého dieťaťa a navrhol napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť. Uviedol, že matka opakovane podávala návrhy na výkon rozhodnutia z dôvodu, že otec rozsudok nerešpektoval. Pri zisťovaní ospravedlniteľných dôvodov, pre ktoré otec mal, dieťaťa nerešpektovať rozhodnutie súdu v prípade každého podania na výkon rozhodnutia sa nikdy nezistili ospravedlniteľné dôvody zo strany otca, ktoré by oprávnil jeho konanie. Otec mal, dieťaťa v odvolaní opakovane uvádza skutočnosti, ktoré on považuje za dôkazy a ktoré už boli predmetom predošlých konaní. Vzhľadom na uvedené bol toho názoru, že odvolanie otca voči uzneseniu je neopodstatnené.

10. Povinná k odvolaniu oprávneného v písomnom vyjadrení žiadala napadnuté uznesenie potvrdiť. Uviedla, že oprávnený už 4 roky porušuje súdne rozhodnutie a skreslene opisuje dané skutočnosti. Práve otec synovi neustále telefonuje, naopak keď je syn u otca ona ich nechá na pokoji. Oznámenia otca, že ona a stará matka syna bijú považuje za klamstvo. Otec sa ju a jej rodinu snaží očierniť klamstvami. Dodala, že rešpektovanie potrieb dieťaťa by nastalo vtedy, keby mal syn pokoj a jeho otec vulgárne nenadával na matku. Poukázala aj na skutočnosť, že práve otec, ktorý nerešpektuje súdne nariadenia sa dožaduje spravodlivosti.

11. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou stranou v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP, § 362 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné. Uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

12. Podľa § 370 ods. 1 CMP podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

13. Podľa § 376 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

14. Podľa § 3 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 207/2016 Z. z. ktorou sa upravujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých (ďalej len „vyhláška“), súd po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 CMP) alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP), pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu a či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu.

15. Podľa § 3 ods. 2 vyhlášky pri zisťovaní existencie ospravedlniteľných dôvodov podľa odseku 1 súd zohľadňuje najmä správanie sa povinného pri plnení povinností a správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ako aj správanie sa a názor maloletého.

16. Účelom výkonu rozhodnutia vo veci starostlivosti o maloletých je zabezpečiť splnenie povinností uloženej právoplatným rozhodnutím súdu. Základným predpokladom pre nariadenie výkonu rozhodnutia je, že povinný neplní dobrovoľne rozhodnutím súdu uložené povinnosti. Právna úprava vyplývajúca z Civilného mimosporového poriadku, týkajúca sa výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých v spojení s vyhláškou, ktorá bližšie upravuje postup súdu v rámci vykonávacieho konania, zdôrazňuje ochranu maloletého dieťaťa pred ujmu, ktorá by mohla vzniknúť núteným výkonom rozhodnutia, zároveň ukladá súdu povinnosť zohľadňovať nielen správanie sa povinného pri plnení povinností, ale aj správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ako aj správanie sa a názor maloletého dieťaťa. Rešpektovanie najlepšieho záujmu dieťaťa je základná procesná zásada vyjadrená v čl. 4 CMP, podľa ktorého platí, že ak je účastníkom konania maloleté dieťa, koná súd v jeho najlepšom záujme. Nariadenie výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých môže mať výrazným spôsobom dopad na maloleté dieťa a jeho psychiku, preto je v prvom rade potrebné využiť všetky prostriedky, ktoré zasahujú do postavenia a práv dieťaťa v čo najmenšom rozsahu. Povinnosťou súdu je zistiť, či pre neplnenie povinností vyplývajúcich z rozhodnutia existujú ospravedlniteľné dôvody. Nariadenie výkonu rozhodnutia prichádza do úvahy až v prípade, ak ostatné inštitúty, ktoré nemajú donucovaniu povahu a smerujú k dobrovoľnému plneniu povinností, sa minuli účinku.

17. Odvolací súd sa v danom prípade stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie ako aj s jeho odôvodnením, pretože urobil správny právny záver a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ním citovanými ustanoveniami. V priebehu exekučného konania nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 3P/47/2017 - 768 zo 16. mája 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 12CoP/33/2019 - 912 z 5. septembra 2019, ktorým rozsudkom súd v I. výroku upravil rozsah práva styku otca s maloletým, v II. výroku matke uložil povinnosť dieťa na styk s otcom riadne a včas pripraviť a odovzdať mu maloletého v mieste jej bydliska a otcovi uložil povinnosť dodržiavať vymedzený čas styku a dieťa vrátiť matke v určený čas v mieste jej bydliska, v III. výroku zamietol návrh otca na zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti alebo do osobnej starostlivosti otca, v IV. výroku konštatoval zmenu rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 14P/13/2014 - 915 z 29. júna 2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 9CoP/55/2016 v časti o úprave styku otca s maloletým. Nakoniec výrokom V. nariadil neodkladné opatrenie matke a otcovi maloletého a vo výroku VI. rozhodol o nároku na náhradu trov konania. Keďže v priebehu exekučného konania došlo k zmene exekučného titulu vo výroku, ktorým bol upravený styk povinného otca s maloletým, súd prvej inštancie správne rozhodol, že pokračuje vo výkone rozhodnutia podľa zmeneného exekučného titulu, ktorým je v prejednávanej veci rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 3P/47/2017 - 768 zo 16. mája 2019 (v I., II. a IV. výroku) v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 12CoP/33/2019 - 912 z 5. septembra 2019.

18. Súd prvej inštancie správne v zmysle § 3 ods. 2 vyhlášky č. 207/2016 Z. z. zisťoval, či u matky existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa nepodrobila rozhodnutiu súdu, teda dôvody, pre ktoré matka v niektorých prípadoch maloletého otcovi nevydala. Z obsahu celého spisu vyplýva, že vzťahy medzi rodičmi sú veľmi konfliktné a tieto napäté vzťahy sú prenášané aj na maloleté dieťa. Z konania nesporne vyplýva, že to bol práve otec, ktorý nerešpektoval rozhodnutia súdov o nariadenom styku, keď si maloleté dieťa svojvoľne nechával po skončení styku navyše niekoľko dní až týždňov, a to proti vôli matky. Uvedené skutočnosti boli konštatované nielen v ďalšom konaní o výkon rozhodnutia vedenom pod sp.zn. 10Em/4/2017, ktorý návrh podala matka (rozhodnutie Okresného súdu Levice sp.zn. 10Em/4/2017-516 zo dňa 26.07.2019, ktorým bol nariadený výkon rozhodnutia v spojení s uznesením Krajského súdu Nitra sp.zn.26CoE/126/2019-696 zo dňa 30.01.2020), ale aj v ostatnom rozhodnutí o úprave styku medzi mal. W. a otcom (rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 3P/47/2017 - 768 zo 16. mája 2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 12CoP/33/2019 - 912 z 5. septembra 2019), ktorým rozhodnutím bol jednak zamietnutý návrh otca na striedavú starostlivosť a súčasne došlo k zúženiu styku medzi otcom a dieťaťom. Krajský súd Nitra v uvedenom rozhodnutí uvádza: „ Odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti úpravy styku maloletého dieťaťa s otcom prijal záver, že zúženie styku otca s maloletým W. je v danej situácii tým najlepším riešením, aby sa obmedzil vznik konfliktných situácií pri odovzdávaní preberaní maloletého W., ktoré majú negatívny vplyv na psychické zdravie dieťaťa. Rovnaký názor zaujala súdna znalkyňa v znaleckom

posudku, kde uviedla, že riešením danej situácie je zamedziť svojvoľnému, egocentrickému konaniu otca a dať väčší priestor starostlivosti matke. Zotrvanie dieťaťa v osobnej starostlivosti matky sa aktuálne javí byť jediným vhodným riešením. Zúženie styku je potrebné aj z dôvodu, že maloletý W. od septembra nastupuje do základnej školy, a preto nie je v jeho najlepšom záujme uskutočňovanie styku s otcom počas školského týždňa predovšetkým za situácie, že otec dieťaťa doteraz absolútne nerešpektoval súdne rozhodnutie a styk s maloletým dieťaťom pretrvával podľa jeho svojvoľie. V predmetnom konaní otec nepreukázal, že pokiaľ by bol jeho styk zachovaný tak ako doteraz, nespôsoboval by problémy a nevyvolával konflikty ovplyvňujúce školskú dochádzku maloletého W. i jeho fyzické a psychické zdravie.“ S poukazom na uvedené, je aj odvolací súd toho názoru, že u matky existovali ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré v určitých prípadoch maloletého syna neodovzdala otcovi na styk.

19. Námietku otca spočívajúcu v tom, že syn odmieta odchádzať späť k matke, pričom matka si po syna chodí za asistencie polície, odvolací súd nepovažoval za dôvodnú. Otec dieťaťa vo svojich podaniach viackrát poukazyval na to, aby súd rešpektoval záujem maloletého dieťaťa, ktoré sa odmieta vrátiť po styku k matke. Odvolací súd k tomu poznamenáva, že je to práve otec, ktorý má dieťaťu primerane veku, ktorý už nie je najnižší, vysvetliť situáciu a dieťa motivovať a odovzdať matke tak, ako je určené súdnym rozhodnutím bez predchádzajúcej negatívnej atmosféry. Motivovanie dieťaťa byť s matkou (či druhým rodičom) nepredstavuje nútenie dieťaťa, ale pokojné a láskavé vysvetľovanie skutočnosti, že má odísť späť k matke a aj týmto spôsobom vzájomne vzťah medzi rodičom a dieťaťom prehľbovať a udržiavať. Odvolací súd nakoniec dodáva, že práve správanie otca maloletého, ktorý syna riadne neodovzdáva matke v zmysle súdneho rozhodnutia o úprave styku spôsobuje, že matka otcovi nedôveruje, a preto v niektorých prípadoch nedošlo k realizácii styku. V každom rozhodnutí týkajúcom sa úpravy styku súdy apelujú na rodičov maloletého, aby povýšili záujem dieťaťa nad svoje vlastné záujmy a rešpektovali súdne rozhodnutia, lebo jedine týmto spôsobom zabezpečia maloletému zdravý psychický vývoj.

20. Odvolací súd dopĺňa, že sa bližšie nemohol zaoberať listinou predloženou oprávneným, a to trestným oznámením zo dňa 16.08.2020, pretože išlo o podanie adresované ORPZ Levice a súd nevie vopred vyhodnotiť takéto podanie oprávneného, ktorým sa v prípade jeho dôvodnosti budú zaoberať príslušné orgány činné v trestnom konaní. S ohľadom na všetky vyššie uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné. Na základe toho napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil a v podrobnostiach poukazuje na jeho odôvodnenie.

21. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 52 CMP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

22. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).